

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28226/2023
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће "Крагујевац" из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник и законски заступник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Града Крагујевца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2260/2022 од 26.06.2023. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Крагујевца, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2260/2022 од 26.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Крагујевца, изјављене против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2260/2022 од 26.06.2023. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 10632/2020 од 23.04.2021. године, тужени су обавезани да солидарно исплате тужилји по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од 49,00 динара за период од 01.10.2017. године закључно са 30.06.2020. године, са законском затезном каматом за сваки месечни износ, почев од 15.-ог у месецу за претходни месец па до исплате.

Решењем истог суда П 10632/20 од 15.06.2021. године, тужилја је обавезана да туженима, као солидарним повериоцима, плати на име трошкова парничног поступка износ од 9.000,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж 2260/2022 од 26.06.2023. године, преиначио решење Основног суда у Крагујевцу П 10632/2020 од 15.06.2021. године, тако да гласи да се тужени обавезују да тужилји солидарно накнаде трошкове

парничног поступка у износу од 33.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења до исплате.

Против решења другостепеног суда, тужени Град Крагујевац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6.истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па с тим у вези нема услова за уједначавање судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 28. Закона парничном поступку прописано је да ако је за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том Закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да ревидент ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави у смислу одредбе члана 420. Закона парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење није дозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2.

Закона парничном поступку, јер је преиначена одлука о споредном, а не о главном захтеву странке.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић